

стави такава едно положение и вѣроятно той би отговорилъ, че ще умратъ отъ гладъ, ако баща му не бѣше побързалъ самъ да отговори на този въпросъ.

— За да не умремъ отъ гладъ, ще бждемъ принудени да събираме плодове, ще ядемъ сочни листа, крѣпки стебла и корени, дори ще ядемъ такива животни, отъ които ние сме се отвращавали. Не се чуди на това, защото и днесъ има полудиви хора, които ядатъ всичко онова, което зжитѣ имъ могатъ да сдѣвчатъ, а стомахатъ имъ не отказва да приеме. Тѣ ядатъ гжсеници, жаби, гущери, змии, на-сѣкоми и не се отказватъ дори отъ човѣшко месо.

Изгледъ отъ ледниковата епоха.

Но това не е едничката беда, която ще ни сполети.

Цѣли дни ние прекарваме нощта по дърветата, подъ храститѣ или се гушимъ въ скалиститѣ пукнатини; но ето че топлитѣ дни се свършватъ и зимата приближава. Студенитѣ дъждове ни заковатъ на едно мѣсто, а скоро снѣжнитѣ бури ще настѣпятъ. Снѣгъ ще покрие дърветата и ще затрупа земята.

Повече ние не можемъ да понасяме негодитѣ на открито. Да си построимъ колиба е невъзможно,